

Ordfører gjorde i Gaar blandt Andet gjældende, at man maatte lære Folk, at naar de indgav et Andragende til Regjering og Rigsdag om Bidrag til Kirkers Opførelse, hvori de lovede et vist Tilskud, da kunde det ikke nytte at komme bagefter og sige til Rigsdagen: Ja, vi have ikke kunnet faae hele det private Tilskud, og nu maa vi bede om Resten. Denne Indvendning gjælder imidlertid kun den ene af Kirkerne, nemlig den i Eshjerg. Der forholder det sig ganske vist saa, at den var beregnet til at koste 50,000 Kr. Den er bygget for den beregnede Sum, i alt Fald har der kun fundet en Overskridelse Sted af et Par Hundrede Kr.; af denne Sum skulde det Offentlige, nemlig dels Staten og dels Stiftsmidlerne, bidrage 25,000 Kr., men nu er der kun indkommet af frivillige Bidrag 19,790 Kr., og det er derfor, man nu beder om de 5,000 Kr. Den Feil, der er begaaet, maa vel siges at være den, at Kirkers Opførelse er paabegyndt og fuldendt, inden man havde alle Midlerne tilstede. Havde man und'adt dette, havde det maatte været muligt ad privat Wei at faae samlet disse 5,000 Kr., men efter at Kirken staaer der, kan man indse, at det omtrent er umuligt. Det, der nu er Spørgsmaal om, er, om man vil paalægge et Par enkelte Mænd, der tilfældigvis have været i vedkommende Kirkekomitee, at rykke ud med disse 5,000 Kr., eller om man vil lade Staten betale. At de ikke have Noget at fordre, er der blevet gjort dem opmærksom paa fra Regjeringens Side; at de maa skaffe Pengene til Wei, det er sikkert; men haardt vilde det være, om det skulde gaa ud over disse enkelte Mænd. Noget Vignende gjælder om Kirken i Akaa; der er det tilfagte Bidrag fra privat Side rigtig indkommet, men Forholdet der er, at Kirken har kostet 3000 Kr. mere end paaregnet. Der er 3 Mænd i Akaa og Omegn, som staa inde for Pengene; hvis Rigsdagen ikke vil bevilge Beløbet, saa blive de nødt til at betale, og jeg kan kun dertil sige, det er haardt, særligt for disse Mænd. De have i Forveien bidraget betydelig til Kirken, have haft stort Arbejde derved, og vistnok nu at komme til at betale hver ca. 1000 Kr. ekstra. Forholdet er noget anderledes, hvad Kirken i Struer angaar. Den er ikke bygget endnu, men der er indgivet en ny Plan. Efter Overveielse af den der nedsatte Kirkekomitee blev man entig om, at den for 3—4 Aar siden foreslaaede Kirke i Struer var for lille til den Befolkning, som nu boer i denne Handelsplads; man har derfor udarbejdet et nyt Overflag, og det er i den Anledning, man anmoder Staten om ogsaa at bidrage noget Mere. Det forrige Overflag var paa

27,000 Kr., hvoraf man anmodede Staten, i alt Fald det Offentlige, om at tilskjyde de 17,000 Kr., hvormod de 10,000 Kr. skulde tilskjydes ad privat Wei. Der er nu indkommet 14,000 Kr. ad privat Wei, saa der er Forholdet noget anderledes end ved Eshjerg; men man har faaet en ny Plan for Kirken, ifølge hvilken den vil koste 42,000 Kr., og derfor anmoder man om, at Tilskudet paa 17,000 Kr. maa blive forøget til 25,000 Kr. Saaledes forholder det sig med disse 3 Kirker, hvoraf de to allerede ere opførte. Naar der nu dernæst i det Hele taget imod Statstilskud til disse Kirker og særlig mod Tilskud til den ny Kirke, der er foreslaaet i Trandum, Sevel Sogn, er gjort gjældende fra den ærede Ordførers Side, at man først maa have alle Overveielser om ny Kirkers Opførelse i de daarlige Egne af Landet og særlig i Sjælland liggende for sig, før man kunde tage Bestemmelse om saadanne enkelte Kirkers Opførelse, saa tror jeg, at dette Forlangende er urimeligt fra den ærede Ordførers og det ærede Folkethings Side. Selv om man vilde lægge Alt frem, hvad der hidtil er kommet af Andragender, Kommissionsbetænkninger osv. angaaende ny Kirkers Opførelse, saa vil man derved ingenlunde kunne sige, at Alt er i Orden. Ingen veed, hvorledes Udviklingen gaar for sig, Ingen veed, hvor i de mere øde Egne af Landet Befolkningen vil tage til, og hvor det derfor kan blive nødvendiggjort, at ny Kirker opføres. Denne Fordring om, at Alt skal ligge for, for at Alt kan tages under samlet Overveielse, er i Virkeligheden det Samme som at sige: Vi ville slet ikke have med Sagen at gjøre. Den rette Maade for Rigsdagen at stille sig til disse Sager paa er, efter min ringe Formening, at sige: Det er naturligt og rimeligt, at Statskassen træder til og hjælper de fattige Egne til ny Kirkers Opførelse, men paa den anden Side er det ligesaa naturligt og rimeligt, at man tager finantsielle Hensyn i denne Sag saaledes, at man bliver nogenlunde entig med sig selv om, hvad man gennemsnitlig aarlig vil bruge til dette Formaal i Løbet af en vis Tid. Gik man denne Wei, vidste Regjeringen, hvorledes den skulde stille sig overfor Thinget, og den vidste, at den da kun havde at undersøge hvert Aar, hvor Trangen var størst, og man vidste da, at man havde nogenlunde rimelig Udsetning til efterhaanden at hjælpe disse Egne, som i høi Grad trænge ind paa Ministeriet for at blive hjulpede. Jeg vil ikke sige, at der kommer daglig, men maanedlig kommer der Andragender til Regjeringen om Hjælp i denne Henseende, og Regjeringen har ganske vist staaet imod, idet man har